

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 148

Dodatek tygodniowy do Nr. 8883 z dnia 9. czerwca 1929.
pod redakcją Narcyza Süssermanna.

Na froncie bojowym o punkty.

ZAGMATWANA SYTUACJA. — BRAK CENTRUM. — WYRÓWNANIE „DO ŚRODKA”. — HOROSKOPY NA NIEDZIELE.

Lwów, 8 czerwca.

Po przerwie spowodowanej zawodami międzypaństwowymi z Węgrami, rusza armia ligowa do dalszej walki o punkty. Toczy się ona już trzeci miesiąc, drużyny przebyły w przeważającej większości prawie jedną trzecią drogi, mimo to jednak sytuacja jest wciąż jeszcze bardzo zawiła i nie ma widoków, by w najbliższym czasie nastąpiło wyjaśnienie. Nic lepiej nie ilustruje chwilowego położenia, niż fakt, że zysk względnie utrata dwóch punktów powoduje niejednokrotnie daleko idące przegrupowania w tabeli, która dotychczas nie przybrała konkretnej szczytów, uprawniających do jakichkolwiek wniosków na przyszłość. Widać udało się wprawdzie wydobyć się wreszcie na czoło, jednak jeden punkt jest zbyt małą nadwyżką, by można na niej opierać jakąkolwiek nadzieję.

Podobnie ma się sprawa i u końca tabeli.

Położenie Polonii, zajmującej mało pomyślne 13-te miejsce, jest wprawdzie bardzo ciężkie, mimo to jednak nie beznadziejne, gdy się zważy, że ma ona przed sobą aż trzy kluby, dysponujące zaledwie jednym punktem więcej. — Chcąc zresztą zorientować się należyście w faktycznej sytuacji, oprócz się należy raczej na straconych, niż zyskanych punktach, ponieważ tabela „minusów” w widoczniejszej mierze uwzględnia ilość przeprowadzonych gier, czego w ogólnej kalkulacji pomijać nie wolno.

Co mówią tabele?

By zobrazować należycie chwilowy stan rozgrywek, podajemy poniżej obydwie tabele, z których pierwsza z nich opiera się na zdobytych, a druga na straconych punktach.

1. Wisła	8 gier	13 pkt.
2. Ł. K. S.	8 gier	12 pkt.
3. Garbarnia	8 gier	10 pkt.
4. Ruch	6 gier	8 pkt.
5. I. F. C.	6 gier	8 pkt.
6. Legja	9 gier	8 pkt.
7. Warta	7 gier	6 pkt.
8. Czarni	5 gier	5 pkt.
9. Pogoń	6 gier	5 pkt.
10. Cracovia	7 gier	4 pkt.
11. Warszawianka	6 gier	4 pkt.
12. Turyści	6 gier	4 pkt.
13. Polonia	8 gier	3 pkt.

Tabela punktów straconych.

1. Wisła	3 pkt.
2. Ruch	4 pkt.

3. I. F. C.	4 pkt.
4. ŁKS	4 pkt.
5. Czarni	5 pkt.
6. Garbarnia	6 pkt.
7. Pogoń	7 pkt.
8. Warta	8 pkt.

9. Warszawianka	8 pkt.
10. Turyści	8 pkt.
11. Legja	10 pkt.
12. Cracovia	10 pkt.
13. Polonia	13 pkt.

Tylko dwie grupy.

Charakterystyczną cechą obecnych rozgrywek jest, zdaniem naszym, brak grupy środkowej. Zasadniczo bowiem można tabelę punktów ujemnych podzielić jedynie na dwie części. Górną sięgającą do siódmego miejsca włącznie, przyczem rozpiętość wynosi zaledwie cztery punkty — i dolną od ósmego miejsca w dół o rozpiętości 5-u punktów. Dla uzasadnienia tego rodzaju podziału podajemy, że jako linję graniczną obraliśmy siódme miejsce dlatego, iż utrata dalszych dwóch punktów spowodowałaby spadek Pogoni w najgorszym razie na dziesiąte miejsce, podczas gdy Warta, straciła zaledwie o jeden punkt więcej od Pogoni, mogłaby się znaleźć w razie utraty dalszych dwóch punktów, nawet na przedostat-

niem miejscu. Granica między grupą górną a dolną jest zresztą bardzo nie- wyrażną tak, że jedno spotkanie może wywołać znaczne przesunięcia.

Zresztą i każda grupa z osobna znajduje się w zupełnie płynnym stanie. — Różnica punktów jest bowiem, jak zaznaczyliśmy, minimalną i tak n. p. Wisła w razie utraty dwóch punktów w niedzielę, mogłaby się znaleźć aż na czwartym miejscu. Są to naturalnie czysto teoretyczne rozważania, oparte jedynie na kalkulacji punktowej, z pominięciem wartości i formy poszczególnych drużyn.

Gdy już mowa o poziomie, to warto by zaznaczyć, że stan obecny spowodowany jest właśnie zupełnie nierównomierną formą poszczególnych zespołów,

czego najlepszym przykładem są rozgrywki Legji, względnie Warty, uważanej początkowo za poważnego pretendenta do tronu. Wogóle stwierdzić należy, że nadzieje na polepszenie się poziomu dotychczas się nie spełniły. — Wyrównanie nastąpiło jedynie do środka, czyli dzięki pogorszeniu się lepszych drużyn czy też pewnej poprawie gorszych zespołów. O polepszeniu się klasy polskiego piłkarstwa niestety dotychczas nie może być mowy i mamy odwagę twierdzić, że czołowe „wyczyny” nie dorównują bynajmniej temu, czem szczyciliśmy się przed kilkoma laty.

Zdaniem naszym stan obecny nie uprawnia bynajmniej do pesymizmu. Wyrównanie „do środka” jest bowiem rękojmnią, że z biegiem czasu nastąpi skok ku górze. Dysponując dzisiaj większą niż dawniej ilością równorzędnych wcale dobrych graczy, mamy wszelkie prawo oczekiwać, że z masy tej wyłoni się szereg wybitniejszych jednostek. Czy nastąpi to już w bieżącym roku, czy też w przyszłym, tego naturalnie przewidzieć nie można, tembardziej, że będzie to zależeć nie tylko od zdolności graczy, ale też od metod wychowania i środków, jakimi kluby będą dysponować.

Pogoń znajdzie się przeto przed bardzo trudnym zadaniem, tembardziej, że dotychczas nigdy jeszcze nie zdołała sobie poradzić z Katowiczankami. Jeśli mimo to w kołach jej panuje optymizm, to opiera on się w znacznej mierze i na wspomnieniach z zeszłego roku, kiedy to drużyna lwowska nie ustępowała bynajmniej groźnemu sęwowi przeciwnikowi i jedynie dzięki pechowi utraciła dwa punkty. Obliczenia papierowe przemawiają na korzyść gości. Kto zna jednak nieobliczalność Pogoni i jej bezsprzeczne szczęście, temu trudno zdobyć się na stawianie horoskopów, tembardziej, że skład eksmistra zwoła się ustabilizować.

W ciężkiej sytuacji znajdują się Czarni. Wyjeżdżają oni bowiem na Górny Śląsk, gdzie czeka ich przeprawa z Ruchem. Ruch był na własnym gruncie stale ciężkim przeciwnikiem, a coś dopiero dzisiaj, gdy znajduje się w dobrej formie i ma za sobą zwycięstwa nad Wartą (2:0), Legją (2:1), Cracovią (3:0) i dwa wyniki remisowe z Garbarnią (1:1) i Wisłą (2:2). Wynik zawodów powyższych nawet teoretycznie nie da się przewidzieć. Za Ruchem przemawia własne boisko, za Czarnymi ich faktycznie dobra forma, która tylko dzięki pechowi nie znalazła dotychczas może właściwego odzwierciedlenia. W każdym razie należy się spodziewać, że dołożą oni wszelkich starań i grać będą ambitnie z zapałem, co jest na G. Ślązaków zawsze najlepszą bronią.

Jubileuszowe obrady Pol. Zw. Narciarskiego

REORGANIZACJA DOTYCHCZASOWEGO USTROJU.

Lwów, 8. czerwca.

Walny Zjazd delegatów Polskiego Związku Narciarskiego odbył swe obrady w Wilnie w dniu 1. czerwca 1929 r. Jubileuszowy ten Zjazd z okazji dziesięciolecia działalności Związku miał przebieg niezwykle uroczysty, a wysoki poziom obrad godnie odpowiedział tradycjom Związku.

Urządzenie Zjazdu w Wilnie mimo odległości tego miasta od głównego zgrupowania klubów narciarskich, miało na celu dalsze ożywienie nowego środowiska, którem jest Wilno i propaganda narciarstwa na północno-wschodnich rubieżach Rzpltej, gdzie ma ono znakomite warunki rozwoju.

Po zagajeniu obrad przez Prezesa Związku inż. Al. Borkowskiego, ppłk. dypl. witali Zjazd: Wojewoda Wileński p. Raczkiewicz imieniem Rządu, wiceprezydent p. Czyż imieniem Prezydium Miasta Wilna oraz kpt. Kawalec imieniem miejscowych organizacji sportowych. Bogaty porządek obrad zawierał prócz części oficjalnej, także kilka zasadniczych referatów, jak Dr. Bonieckiego o dalszej pracy nad odznaką za sprawność, St. Fächer o projekcie wydawania specjalnego pisma periodycznego, poświęconego narciarstwu oraz tego samego referenta o dalszych poczynaniach sportowych, wreszcie Smoluchowskiego na temat zagadnień turystycznych.

O żywym zainteresowaniu Towarzystw Związkowych ogólnymi sprawami organizacyjnymi, świadczy długi szereg wniosków. Na czoło tych wniosków wy-

bił się projekt opracowany przez Komisję Sportową przeprowadzający doniosłą zmianę w organizacji Związku. Reorganizacja ta polega na utworzeniu Związków Okręgowych, przeznaczonych głównie do ożywienia i dalszego propagowania ruchu sportowego. W ten sposób przy dalszym zachowaniu centralizacji władzy, przeprowadza Związek konsekwentnie decentralizację pracy, pociągając do niej cały szereg nowych ludzi i środowisk.

Wybory Zarządu dały następujący rezultat: Prezes: inż. Aleksander Borkowski, ppłk. dypl., wiceprezes: inż. Jan Wojniakiewicz i mec. Wacław Chmieleński. Członkowie Zarządu: mjr. Kempski, Dr. Pajerski, inż. Al. Schiele, W. Smoluchowski, kpt. Sońnicki, por. Fr. Trzepak, Dr. St. Wyżykowski, mjr. W. Zietkiewicz.

Do Komisji Rewizyjnej wybrano: Dr. A. Galeckiego, Dyr. J. Chelmińskiego i p. Wieruckiego.

Uczestnicy Zjazdu otrzymali na pamiątkę uczestnictwa w obradach świeżo wydany specjalnie dedykowany III tom Rocznika Narciarskiego.

Zjazd uchwalił wysłać depezę do Pana Prezydenta Rzpltej i Pana Marszałka Piłsudskiego z wyrazami hołdu i podziękowań za dotychczasową życzliwość, oraz pozdrowienia dla Prezesa F. I. S. płk. Holmquista. Na Zjeździe odczytano też szereg depeż, między innymi: od Ks. Biskupa Bandurskiego, gen. Litwinowicza, Polsk. Zw. Hockeowego Ziemię, Sokolstwa Polskiego i innych.

Derby krakowskie.

Najbardziej interesującym spotkaniem bieżącej niedzieli będą bezapelacyjnie **krakowskie derby „Cracovia Wista“**. Przed dwoma tygodniami nikt nie wątpiłby nawet w sukces mistrza Ligi, dziś jednak ma się sprawa inaczej. Cracovia pozyskawszy Kozoka zmieniła się wprost nie do poznania. Atak jej, gubiący się dotychczas beznadziejnie w kombinacjach zyskał wreszcie pierwszorzędного przebojowca i strzelca. Kozok mający obok siebie znakomitego Kałużę w całej pełni wykorzystuje wielkie swe walory, o czym świadczy choćby mecz z Węgrami. W przeciwieństwie do polepszającej się Cracovii daje się u Wisły zauważyć lekki spadek formy, szczególnie jeśli chodzi o napad. Dzięki temu liczyć się należy z bardzo interesującą walką, a jeśli drużyny wystąpią w pełnych składach, to szanse ich ocenić należy jako równe.

Gorąco będzie w Łodzi, gdzie zmierzą się **Turyści z Legią**. W danym wypadku trudno doprawdy zdobyć się na jakąkolwiek przepowiednię, głównie dzięki zmienności Legji, która mimo doskonałych graczy, mimo dobrej formy niezapowiedziane zawodzi. Jeśli napad Legji osiągnie formę wykazaną na zawodach z I. F. C. a Martyna będzie również dobrze usposobionym wówczas trudno będzie przyznać Turystom wiele szans, mimo, że grają na własnym boisku i stale się poprawiają.

W Warszawie gościć będzie **ŁKS**. Drużyna łódzka straciwszy w Katowicach nimb niepokonalności, dołoży zapewne wszelkich starań, by odbić się na Warszawiance. Nie przyjdzie jej to łatwo, gdyż „białoczarń” też potrafią pokazać pazurki i należą dzisiaj do zespołów, z którymi zawsze trzeba się liczyć.

Polonję czeka wyprawa do Poznania. Stołeczna drużyna znajduje się obecnie w bardzo ciężkiej sytuacji, to też należy przypuszczać, że walczyć będzie do upadłego. Z drugiej jednak strony i Warta wbrew oczekiwaniom nie jest w „różowym” położeniu, to też trudno przypuszczać by z lekkim sercem wyzbyła się dwóch punktów. Nieobliczalność Warty i w tym wypadku nie pozwala na przepowiednię, mimo, że szanse przemawiają na ogół za gospodarzami.

Jako dodatni objaw należałoby jeszcze zanotować fakt, że kluby ligowe zmuszone twardą koniecznością nie ograniczają się więcej do jedynastu graczy lecz rozszerzyły kadry reprezentacyjnych drużyn, powiększając je do liczby kilkunastu stałych zawodników.

Wracając do położenia na froncie bojowym zaznaczyć wypada, że najbliższa niedziela przyniesie nam szereg pierwszorzędnych walk, których wynik może doprowadzić równie dobrze do wyklarowania, jak i jeszcze większego zagmatwania sytuacji.

Lwów przeciw Śląskowi.

Uwaga Lwowa skupia się z natury rzeczy przede wszystkim na drużynach lokalnych. Lwów walczyć będzie bieżącej niedzieli ze Śląskiem zarówno bowiem Pogoń, jak i Czarni zetkną się z przeciwnikami z kraju tyśiącą komin i węgla. Pogoń jest w sytuacji o tyle lepszej, że gra z I. F. C. u siebie co — jak mieliśmy sposobność niejednokrotnie się przekonać — oznacza wielkie bene. Inna rzecz, że

Pare słów o Resovji.

(Od naszego korespondenta).

Rzeszów, w czerwcu.

Drużyna piłki nożnej Resovia zadebiutowała dopiero w Okręgu lwowskim, w tegorocznych rozgrywkach o mistrzostwo A klasy. Poprzednio będąc jeszcze w Okręgu krakowskim, dzięki — „specjalnej opiece” — Podokręgu tarnowskiego nie była w stanie Resovia wyjść na mistrza grupy w B klasie, co znowu w Okręgu lwowskim

przyszło jej bardzo łatwo. Obecnie po gruntownym odmłodzeniu cieszy się drużyna sympatją wśród kół sportowych Rzeszowa, gra fair i ofiarnie, składa się prawie wyłącznie z graczy b. młodych. Wyniki dotychczasowe są z powodu braku rutyny słabe, lecz nie zawsze można je nazwać miernikiem sił, gdyż mogły być cyfrowo lepsze (Polonia, Perzemyśl).

Walka o byt.

Resovia—AZS.

Lwów, 8. czerwca

Resovia—AZS., zawody o mistrzostwo klasy A, odbędą się w niedzielę o godz. 10-tej rano na boisku 19 pp. na Cytadeli. Zawody zapowiadają się nadzwyczaj in-

teresujące, bo AZS. zechce wykazać, że przegrana była zupełnie przypadkową. Również widmo spadnięcia do B-klasy doda akademikom bodźca do uzyskania zwycięstwa.

Uda się czy nie uda?

Lwów, 8. czerwca

W niedzielę o godz. 11-tej rano na boisku 40. pp. Pohulanka, odbędą się zawody o mistrzostwo klasy A między Pogonią (Stryj) a Lechią, które budzą wielkie zainteresowanie ze względu na

bardzo dobrą formę Lechji, która po porażce w Stryju zechce zrehabilitować się i nie pozwoli sobie odebrać punktów potrzebnych do otrzymania mistrzostwa grupy.

Z grodu nad Sanem.

(Od naszego korespondenta).

Przemyśl, w czerwcu.

Polonia—Ukraina (Lwów) 2:0 (2:0). Zawody towarzyskie Gościna lwowskiej drużyny A-klasowej zostawiła po sobie miłe wrażenie. Gra celowa, prowadzona fair, dobrze świadczy o drużynie, która jednak nie jest należąca we wszystkich punktach wyrównana. Atak strzela rzadko i niecelnie, pomoc słaba nie umożliwia należytej pracy atakowi. Najlepsza jest jeszcze obrona, zwłaszcza doskonały bramkarz. Polonia dostosowała się do miękkiej gry gości, nie rozwijając tej ambitnej pracy, jaką wykazuje w mistrzostwach. Atak tym razem nie dopisał. Kontuzjonowany Tyszewski ograniczał się do rozdawania piłki, obaj zaś łącznicy marnowali najpewniejsze zdawałoby się pozycje. Bramki strzelili Suda i Duda (z karnego). Sędzia p. Dalecki.

Czuwaj—Świt 2:2 (1:0). Zawody o mistrz. kl. B. Zawody te prowadzone wśród gwałtownego wiatru, który uniemożliwiał należyte pociągnięcia, zwłaszcza ataku, przyniosły niespodziewany wynik remisowy i utratę jednego punktu przez Czuwaj. W pierwszej połowie har-

cerze grający z wiatrem i mający znaczną przewagę, zdobywają jedynego gola przez Bakowskiego. W drugiej połowie Świt rewanżuje się przez Steciaka, a choć Czuwaj w obliczu przegranej rozpoczyna grę ambitną i ostrą i chwilowo zdobywa prowadzenie dzięki samobójczej bramce Świtu, wkrótce jednak Świt wyrównuje znowu z karnego przez Steciaka. Czuwaj mimo wysiłku zadowolę się musi wynikiem remisowym. Sędzia p. Galler.

Ruch—Hagibor 2:0 (0:0). W pierwszej połowie gra otwarta mimo pewnej przewagi Ruchu, który jednak cyfrowo wykazać nie potrafił. Gra ze zmiennem szczęściem toczy się też przez długi czas, w drugiej połowie obie drużyny nie wyyskują wiele znakomych pozycji. Ruch z powodu nie dość celowej gry ataku, Hagibor skutkiem tego, że jego słaby atak piłki ani na chwilę utrzymać nie potrafił. Gola strzelony przez Wawrzakowicza II zdecydował o zwycięstwie. Pindor w ostatniej chwili podwyższak wynik do dwu. Sędzia por. Wawrzczak

M. B.

Ze Stanisławowa.

(Od naszego korespondenta)

Stanisławów, w czerwcu.

Z dniem 7 b. m. rozpoczynają się trzydniowe rozgrywki tenisowe o mistrzostwo Stanisławowa urządzone staraniem P. K. S. Sokół. Turniej ten odbędzie się na doskonałych kortach ziemnych przy ul. Kazimierzowskiej.

Przewidziany jest współdział wielu wybitnych tenisistów Stanisławowa. Turniej ten wywołał zrozumiałe zainteresowanie, wszystkim bowiem zależy na tem by tytuł mistrza Stanisławowa zdobył rzeczywiście najlepszy tenisista.

drużyna katowicka należy do rzędu zespołów, którym trudno sprostać, świadczą o tem najlepiej wyniki i jej pozycja w tabeli. Dobra forma „Fussballklubu” była właściwie wielką niespodzianką. Po utracie szeregu najwybitniejszych jednostek zdawało się, że Niemcy się załamują, na co wskazywały też i pierwsze wyniki. Wkrótce jednak okazało się, że I. F. C. nie stracił głównej swej zalety t. j. twardej nieustępliwości. Nie puszczając ułata „asów” zabrał się ze zwykłą solidnością do pracy, której rezultaty są aż nadto widoczne. O obecnej wartości Katowiczów świadczy fakt, że z sześciu spotkań przegrali zaledwie jedno

uzyskując 8 punktów. Ostatnie swe zwycięstwo odnieśli nad ŁKS-em w stosunku 5:2, przyczem przykładową swą grą wzbudzali wprost entuzjazm. Najlepszą częścią I. F. C. jest obrona. Heidenreich i Szczułka tworzą mur o który rozbijają się najenergiczniejsze zakusy „wrogów”. Spalek w bramce nie dorównuje wprawdzie Görlitzowi jednak mając tak doskonale przedmurze wywiązuje się zadowalniająco ze swego zadania. Pomoc złożona z Bischofa, Machinka i Wylezoła gra twardo i ambitnie. Słabiej przedstawiał się dotychczas napad. Wstawienie Geislera podniosło znacznie jego siłę bojową.

Bramkarz S. o wiele lepiej i spokojniej gra na treningach. Mimo, że jest najstarszym i rutynowanym graczem drużyny, nie może się pozbyć jeszcze tremy podczas zawodów. Psychicznie załamuje się bardzo szybko, stąd pełnego zaufania do niego dotychczas jeszcze mieć nie można. Interwencja jego ogranicza się tylko do pola bramkowego, dalej nigdy nie raczy wybiec do łatwych do łapania centr przećników. Zaś bardzo często robi „wycieczki” do skrzydłowych, czego nie powinien nigdy robić.

Lewy obrońca K., dawny gracz WAG (Wiedeń) swój okres świetności przeszedł już bezpowrotnie. Pozostały mu czysty i niedaleki wykop, dość dobre ustawianie się i silne dozwolone nacieranie na przeciwnika. Z ujemnych posiada słaby bieg, co w Okręgu krakowskim świetnie wykorzystywano.

Prawy obrońca P. posiada dostateczną szybkość, dobry wykop, bieg, ale zato często „kiksuje” i zabiera niepotrzebnie nie do niego należące piłki, bramkarzowi. Lewy pomocnik L. (dawnej Widok) silny fizycznie, pełnił jeszcze dużo błędów taktycznych co mu dawniej uchodziło w mistrzostwach C klasy. Poza tem dobry. Zdaje się, że Resovia nie będzie już miała takiego pomocnika skrzydłowego, jakim był Walenia, który np. na meczu z Cracovią doprowadzał do rozpaczy Kałużę, wyłapując wszystkie jego planowane podania do Rubińskiego. Był to gracz o wysokiej technice i niespotykanej taktyce. Środek pomocy W. przeszkadza tylko przeciwnikowi w grze i jest wszechobecny. Jest za powolny, a wyłapanie piłki oddaje atakowi za późno i za wysoko. Jest to gracz więcej defenzywny. Prawa pomoc D. lepiejby zrobiła, gdyby stała grała na tej pozycji, a nie zmieniła się z środkowym. Jest to jedyny gracz, który może się wyrobić na dobrego pomocnika. O prawdziwym zgraniu pomocników czy to z obronami, czy z atakiem narazie niema mowy.

Prawo skrzydłowy, fizycznie najslabszy, dobrze wózkuję i celowo podaje, tuszując tem swój bardzo słaby bieg. O prawym łączniku H. dużo napisać nie można, ponieważ grał dopiero jeden mecz z Janiną, za zdyskwalifikowanego Finka. W każdym razie okazał się materiałem dobrym. Center napadu z powodu odbywania służby wojskowej nie jest w stanie dostatecznie zgrać się z atakiem, stąd jego występy uzależniają się od „dobrego dnia”. Lewy łącznik Z. jest małą kopją Steuermana, sam sobie nie umie wyrobić dogodnej pozycji do strzału, za mało gra rozumem i przy obecnym centrze wypada blado.

Lewe skrzydło jest przeciętnym graczem, bez jakichkolwiek aspiracji na przyszłość. Wstawianie go nadal na tę pozycję jest z braku innych narazie przy musowe, ale lepiejby jednak było poszukać na tę pozycję kogo innego. Jego centry nie budzą nigdy szerszych obaw u przeciwników, są bowiem za późno oddawane i za wysoko. Rzadko stoi na swoim miejscu, a przytem niepotrzebnie fauluje.

Pierwszą turę rozgrywek skończyła Resovia narazie z wynikiem dość pomysłnym, obawy jednak spadnięcia do kl. B. ewentualnie rozgrywania o spadnięcie są nadal realne. Przeciwnicy bowiem poznali się trochę na Rosovji, na jej słabych i dodatnich stronach (Metal. Tar. nów), a do tego większą część meczy grą Resovia na obcych boiskach. DL